

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXII. Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? Jo. 18. v. 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

uti apparet in hominibus etiam sanctis, operatur in disciplina, & querit requiescere. Petit plus somni, plus leuamini, plus vacationis à tot studiis indefessis. cogita tantisper, quid facturum sit, si quacunq; in re suo illud arbitrio gubernes. Peret denique libertatem ad eò peruersam, ad eò perniciolosam, ut omnino dicat: *Non seruiam. laxamans illi, & querit libertatem.* Cura igitur, ut quàm fieri potest maximè habeas subiectum. nam pessimum, quod accidere hoc casu tibi potest, erit, quòd quærat requiem. *quisit requiescere.* at si subiectum non habeas, non quæret requiem, sed quæ-

ret deliciari, quæret luxuriari per omnia prata, *quæret libertatem.* neque solum quæret modeste postulando, sed quæret petulanter se ipsum conijciendo in fugam. Habeas pro indubitato, talis indolis semper est corpus nostrum, si sentiat blandimenta. subito *in superbiam erigitur, & quasi pullum onagri liberum se natum putat.* Job. 11. v. 22. Itaque istorum trium probè memineris, quæ etiam nunc debentur, & sunt *Panis, disciplina, & opus. Panis,* ne sit impotens, *disciplina,* ne sit irreverens, *opus,* ne sit inutile.

* * *

XXII.

Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum: Jo. 18. v. 11.

1. Considera Christum his verbis. Jam olim dictis Petro te instruxisse præclarissimo responso, quod dandum est tuis rebeli, quando is nollet à te acceptari prompto animo illam tribulationem, quam DEUS immittere, illam ignominiam, infirmitatem, molestiam: sed potiùs absolute quæriliberationem modis etiam minus rectis. *Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum?* Ita te quoque respondere decet: & pro certo habere, quantumcunque speculeris, aut studeas, nunquam te inventurum aptius responsum, quàm sit istud: quia non oportet in his rebus cum sensu diuini altercari, sed illi os quamprimùm obstruere, si cum illo disputes, vide-

bis, ut demum omnia pervincat, quia credi vix potest, quas artes habeat persuadendi, quod optat, quàm acutè excogitatas, quàm versutas, & apparentes, ut denique crediturus sis non esse nisi recta consilia, & iis cessurus. Utendum igitur compendio, quale est responsum adductum, quod præterea in se tanquam brevi epitome concludit omnes rationes, quæ vim habent nos reddendi conformiores voluntati Divinæ. stude ergo id bene cognoscere, ut datà occasione rite possis usurpare.

2. Considera Dominum primò minuisse apprehensionem Passionis, quæ illi occurrebat ut horrendum supplicium, *Calicem* appellans, & tamen

Ec 2

men, qualis illa fuit? omnes Prophetæ, quoties ejus fecerant mentionem, cum mari comparabant. *Veni in altitudinem maris.* Pl. 68. *Fluctus tui super me transierunt.* Pl. 41. *Fluctus tuos induxisti super me.* Pl. 88. *Inundaverunt aquæ super caput meum.* dixi: *Perij.* Th. 3. v. 94. & quod plus horro- ris habet: *Circumdederunt me aquæ usque ad animam.* *abyssus vallabit me,* *pelagus operuit caput meum.* Isa. 2. v. 6. Ita de Christi patientis arumnis loquebantur Prophetæ, nec sine causâ gravissimâ, quia in ipso uniebantur, omnis generis dolores, qui inter homines sunt divisi, sicut in Oceano omnia flumina concurrunt. & nihilominus ecce quemadmodum de hac Christus loquatur. vocat *Calicem*, nec istâ occasionem caprum, sed & alibi. *Potestis bibere calicem? Calicem meum bibetis.* *si non potest hic calix transire, nisi bibam illum.* & semel, cum vellet variare metaphoram, quomodo illam nuncupavit? *Baptismum.* *Baptismo habeo baptizari.* id est, Lavacrum tenuissimû, delicatum, modestum, quod possit adhiberi etiam tenero infanti. Et cur hoc modo procedit? ut te doceat, cum DEUS adversitatis aliquid im- mittit, faciendum tolerabilius, ejus æ- stimationem minuendo. Tu verò prorsus agis contrarium, ad mentem revocas causas omnes, quibus gravius appareat, quàm reverâ sit. Quid mi- rum, si te statim percetlat, cum putes il- lud absorbere non esse minus quàm integrum exhaurire mare? non sic a- gas. cura potius eas adducere ratio-

nes, quæ tibi representent in illis, seu mali exigui. & qui non apparebit exiguum? si præcipua tria referas, ad peccata, quæ commisti, ad gratiam, quæ te corroborat, ad gloriam, quæ te coronat. *Ad calicem quæ dimittitur ad gratiam, quæ committitur, ad gloriam, quæ promittitur.* Bern. Christus non potuit manus suas vocare calicem vi comparationis ejusmodi. nam ad peccata quæ non net, ab his erat mundissimur, quæ jam abundabat, gloriam jam possidebat. & tamen calicem vocavit, quæ mensurâ? amoris. Cura igitur ut tu quoque parum habeas, am recipi ad adversum eum, qui tamen ve reputavit pro te pari, tunc ex- memento disces, ubi nunc calix modis tibi mare videtur, etiam ingens in- star calicis appariturum. *Inundationem maris, quasi lac suget.* Deut. v. 19.

3. Considera secundo loco deum Christum, hunc calicem sibi dicit esse à Patre, non à Juda, non à sacerdotibus, non à Pharisæis, sed à Patre. *Calicem, quem bibis de Patre.* Et quare sic dixit? ut illi res non esse spectandam causam illi proximam, à quâ venit vexatio, illi adversarium, si est malum proce- rum, illum casum, si est malum fortu- tum. Spectanda causa prima, quæ est DEUS, recordando omnes adver- sarios, omnes casus, res omnes creatas, quas cogitatione possis concipere, nihil habere in te virium, nisi quas DEUS detulerit. *Non haberes potestatem*

versus me nullam, nisi tibi datum esset desuper. Jo. 19. qui igitur sit, ut DEI prorsus oblitus aliud non cogites, nisi canis secundas h. e. agere canis instat, qui saxum morder, nec quidquam morderat brachium, à quo projectum est. quid mirum ergo, si etiam agas ad modum canis sine sensu, cum impatientia, cum irâ? At nondum finis. nam Christus pro eo, quod dicebat Pater, dicere potuit DEVS, ut olim dicebat Jeremias: *Accepi calicem de manu Domini.* Jer. 25. v. 17. sed non dixit hoc modo, dixit: Pater. quippe si cogites DEUM esse, qui hanc adversitatem immittit, cogitare etiam oportet, illum immittere ut Patrem, hoc est paternis visceribus & pietate plenis pro bono tuo. *Quem enim diligit Dominus, corripit, & quasi Pater in filio complacet sibi.* Prov. 3. v. 12. An forte credis, quod Pater tunc solum se monstrat esse Patrem, cum amplectitur, cum blanditur? haud sanè. quia blandiri puero nobili est commune etiam servis. tunc veriùs se patrem probat, cum corrigit. hoc enim servorum esse nequit, nisi expressè id illis sit commissum. Et quam obrem, si DEUS te affligendo aliud non agit quam officium Patris, tu adeò præter modum turbaris? an non vides, illum ne quidem filio suo naturali pepercisse, qui tamen erat tam innocens? *Etiã proprio filio suo non pepercit.* Rom. 8. v. 34. & tu vis, ut parcat tibi? imò hujus intuitu exempli quàm maximè te confundi oporteret. DEUS enim hoc factò agere voluit more Patris, qui cum vi-

der filium minorem nimis à correctione abhorrere, licet illam mereatur, quid agit ad hunc instruendum: corripit in ejus præsentia majorem natu filium, licet infontem, ut ab ejus modestia, quâ statim oculos demittit, & tacet, & tolerat, & verecundè se inclinât iræ paternæ, audaculus ille discat non irasci.

4. Considera insuper dixisse Dominum: *Calicem, quem dedit mihi Pater.* non dixit, *quem dat, sed quem dedit,* ut significaret non esse illud novum decretum, sed dispositionem antiquissimam, jam inde ab æterno factam à Patre suo, licet nunc demum esset executioni danda. Hoc modo te quoque procedere oportet. memoriâ repetendum, adversitatem, quam nunc DEUS immittit, esse ab ipso præparatam jam inde ab electionis seu prædestinationis tuæ principio, hoc est ab ipsâ æternitate. Ratio est, quia jam tunc, cum te elegit ad gloriam, etiam media designavit, quibus eò te proveheret, & in his molestiam, quæ modò reaggr editur. ita ut si hanc excutias, simul turbes totam seriem prædestinationis, & cõsequenter te exponas summo periculo salutis. Certe si salus hominum ulli rei alligata est, quàm maximè alligatur tribulationi. *Omnes, qui placuerunt DEO, per multas tribulationes transferunt fideles.* Judith. 8. v. 23. Et idcirco si declinare velis, quod pateris in præsens, immittum à DEO, time & contremisce, quia id declinas, quod ad salutem tuam maximè est necessarium. scio te electurum a-

liud potius genus aduersitatis, quia semper durum magis & doloriferum videtur, quod quis sustinet. At si Deus istud potius ordinavit, quam quodvis aliud, quid ages? *Si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.* Matt. 26. 42. non calix qualiscunque sed calix hic. an tu ejus determinationi repugnabis? ne putes hunc talem calicem solum ab eo permissum quasi casu. destinavit modo quodam singulari illum tibi, quã tali. *dedit tibi.* non solum permittit, sed *dedit, & dedit tibi.* quia ipse cognovit necessitatẽ tuã specialẽ, mensus est fervorẽ, ponderavit vires, & his omnibus spectatis antè disposuit. *potũ dabis nobis in lacrymis in mensurã.* Pl. 79. v. 6. vide ergo, an non æquum sit, ut hunc accipies, hunc, inquam, hunc, calicem, quem dedit, non alium, quem tu males. Aded æquum est illum à te acceptari, ut etiam habere debeas acceptũ, inde letari, & pro eo devotissimas exhibere gratias, intuitu favoris singularis, qui illi annectitur, nimirum Electionis ad gloriam. *Calix meus inebrians quã præclarus est.* Pl. 22. v. 5.

5. Considera, denique dicitur: *non bibam illum?* ut patet in metaphora, quam accepit sibi propinato. sed quid præter hoc voluit indicare? Tribulationem illam esse denique tribulationem transit, quã est potio. Medicam bibis, sentis, negari non potest, amaritudinem, sentis fastidiamur, sed demum calicem potus, & amaritudinem medicinam succedit delectatio sanitatis. Incidit in casu nostro. Quamdiu dura est magna illa calamitas, in versaris? an integrum seculum in nique transiret. Verum longum te spatium durabit, annis viginti, decem, aliquando uno mense durat: *sanitas tua citius orietur.* hanc quam ipse putes: & tu propter calicem contrahas? ne contrahas, apprehende calicem à Patre forti manu, tibi admove, exsorbe, sige: hoc enim totum bibere, non aliquid sed illum: quia si amarus est, medicinalis poculum esse cogita, quod amarum tibi brevi faciet succedere. *salutem Calicem salutaris accipiam.* Pl. 51. v. 1.

XXIII.

Oportet semper orare, & non deficere. Luc. 18. v. 1.

1. Considera, quid sit illud, quod Dominus à te requirit, cum ait semper orandum, si ejus gratias velis consequi, & nunquam desistendum. *Oportet semper orare, & nunquam deficere.* fortè ut singulis momentis in ge-

ma procumbas? nequaquam; tunc hic ipse alibi tibi præcipit, ut multa corporalia quàm spiritualia opera misericordiam exerças, quæ cum illis conciliari nullo modo possent. Peti ergo, ut imprimis orationem non o-